

UZASADNIENIE

Decyzją z 6.04.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że U. G., jako prezes zarządu A-Z (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Ł. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres grudzień 2010 r. – styczeń 2011 r. w łącznej wysokości 3015,35 zł, na którą to kwotę składa się: należność główna w kwocie 1909,35 zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień 6.04.2016 r. w kwocie 1095,00 zł oraz koszty egzekucyjne w kwocie 11,00 zł. Zakład wskazał, że zobowiązania składkowe spółki, za uregulowanie których U. G. jako Prezes Zarządu ponosi odpowiedzialność, wynoszą odpowiednio na:

1. Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres grudzień 2010 r. – styczeń 2011 r.:

- należność główna – 1423,48 zł;
- odsetki za zwłokę liczone na dzień 6.04.2016 . – 817,00 zł;
- koszty egzekucyjne – 5,30 zł;
- ogółem – 2.245,78 zł.

2. Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres grudzień 2010 r. – styczeń 2011 r.:

- należność główna – 485,87 zł;
- odsetki za zwłokę liczone na dzień 6.04.2016 r. – 278,00 zł;
- koszty egzekucyjne – 5,70 zł
- ogółem – 769,57 zł.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że A-Z (...) spółka z o.o. z siedzibą w Ł. prowadziła w w/w okresie działalność gospodarczą na podstawie wpisu do KRS nr (...), zaznaczając, że do chwili obecnej spółka nie została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego. Zakład argumentował, że w myśl przepisów ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (T.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.) w/w spółka jako płatnik składek miała ustawowy obowiązek opłacania w ustalonych terminach składek m.in. na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, zaznaczając, że nie wywiązanie się z tego obowiązku spowodowało powstanie zadłużenia, a prowadzone przeciwko spółce postępowanie egzekucyjne w ramach zajęcia rachunku bankowego okazało się bezskuteczne. Zakład wskazał, że w dn. 13.07.2010 r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi Sądu Gospodarczego - U. G., reprezentując przedmiotową spółkę, złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości spółki, w którego uzasadnieniu podała, że spółka znalazła się trudnej sytuacji już od 2008 r., a w 2009 r. jej sytuacja finansowa jeszcze bardziej się pogorszyła, co zakończyło się osiągnięciem straty w wysokości 99950,91 zł, przy czym prawie wszystkie składniki majątkowe spółki zostały zabezpieczone zastawami skarbowymi na rzecz Banku (...) S.A. Zakład wywodził, że nie został zachowany termin do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, akcentując, że postanowieniem z 20.07.2010 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek o upadłość Spółki z uwagi na brak majątku na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Powołując się na art. 116 ustawy z 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (T. j. Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) Zakład argumentował, że w przypadku, gdy egzekucja przeciwko spółce z o.o. okaże się w całości lub części bezskuteczna, a Zarząd nie wykazał, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe), za jej zobowiązania odpowiadają całym swoim majątkiem członkowie zarządu, a odpowiedzialność obejmuje zobowiązania, które powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu. Konkludując Zakład wskazał, że w okresie, w którym powstało zadłużenie U. G. pełniła funkcję Prezesa Zarządu Spółki.

/decyzja k. 53 akt ZUS/

Wnioskodawczyni uznając powyższą decyzję za krzywdzącą odwołała się od niej, wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, że nie może być odpowiedzialną za zobowiązania

A-Z (...) spółki z o.o. z siedzibą w Ł.. Wyjaśniła, że rzeczywiście spółka nie została wykreślona z KRS, akcentując, że od 1.01.2016 r. działalność spółki została zawieszona na okres 2 lat, zaznaczając, że planuje dalszą działalność. Zanegowała twierdzeniom ZUS, że wniosek o ogłoszenie upadłości rzeczony spółki nie został zgłoszony we właściwym czasie. Skarżąca przyznała, że spółka miała problemy pod koniec 2008 r., podkreślając, że nie powodowało to konieczności składania wniosku o upadłość. Wyjaśniła, że sytuacja ta była wynikiem kontroli (...) realizowanych projektów UE, wskazując, że spółka winna była dokonać zwrotu wykorzystanej już kwoty 270500 zł i odsetek za realizację szkoleń do Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Ł., dodając, że przez pół roku spółka bezskutecznie udawała, że nie był to jej błąd. W tej sytuacji Spółka wystąpiła do Banku (...) w 2009 r. o kredyt długoterminowy, którym uregulowała zwrot nieprawidłowo wykorzystanych funduszy, a w zamian Bank (...) dokonał zajęcia sprzętu i środków trwałych spółki. Podkreśliła, że mimo tak trudnej sytuacji spółka w 2009 r. realizowała swoją działalność, gdyż w tym roku kończyła realizację projektów, a także prowadziła działalność szkoleniową – również komercyjną. Zanegowała twierdzeniom ZUS, że 2009 r. spółka zakończyła stratą, zaznaczając, że w tym roku zysk spółki wyniósł 99950 zł, który zgodnie z uchwałą z 30.06.2010 r. na Walnym Zgromadzeniu Wspólników został przekazany na zadłużenie spółki. Dalej skarżąca argumentowała, że w 2010 r. spółka była przygotowana do kolejnego rozdania projektów i działalności komercyjnej i czekała do ich ogłoszenia w II kwartale, a także wysłała propozycje szkoleń proponowanych w 2010 r. do kilku U. Regionów, zaznaczając, że spółka miała pewność poprowadzenia szkoleń poza województwem. Podkreśliła, że do przejścia przetargów i podpisania umowy z klientami konieczne było zaświadczenie z ZUS o nie zaleganiu lub w sytuacji zadłużenia rozłożenie długu na raty, akcentując, że na kilka próśb spółki w tym przedmiocie ZUS nie wyraził zgody, w związku z czym spółka na przełomie maja i czerwca 2010 r. wiedziała, że nie mając stosownego zaświadczenia będzie miała problemy uzyskaniem jakiegokolwiek dotacji, czy podpisaniem umowy na prowadzenie szkoleń komercyjnych. Wyjaśniła, że z tej przyczyny podjęto decyzję o przygotowaniu dokumentów na przełomie czerwca i lipca 2010 r. o złożenie wniosku celem przeprowadzenia upadłości spółki, lecz Sąd Rejonowy po przyjęciu rzeczony wniosek wraz z dokumentacją postanowił o nie przeprowadzeniu upadłości ze względu na brak środków na jej przeprowadzenie. Konkludując stwierdziła, że nie zaistniał błąd czasowy w przekazaniu przez nią dokumentów upadłościowych do Sądu.

/odwołanie k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, przytaczając tożsamą argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 7 – 8/

Na rozprawie w dniu 27.04.2017 r. wnioskodawczyni poparła odwołanie i oświadczyła, że spółka przystępuje do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego. Wobec powyższego odwołująca została przez Przewodniczącą składu orzekającego pouczona o treści art. 210 k.s.h. Pełnomocnik ZUS, w osobie radcy prawnego, wniósł natomiast o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując, że wartość przedmiotu sporu wynosi 3015,35 zł.

/e-prot. z 27.04.2017 r.: 00:01:28/

W piśmie procesowym z 26.06.2017 r. pełnomocnik wnioskodawczyni, w osobie radcy prawnego, poparł wniesione przez wnioskodawczynię odwołanie od decyzji z 6.04.2016 r. oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania na rzecz odwołującej od organu rentowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Podtrzymując argumentację odwołującej o wniesieniu przez nią we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, dodatkowo argumentował, że jeżeli w okresie pełnienia funkcji członka zarządu majątek spółki był wystarczający dla zapewnienia wierzycielom spółki możliwości uzyskania równomiernego, chociażby częściowego,

zaspokojenia swoich wierzytelności, to wówczas nie można przyjąć, że miało miejsce zaniechanie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie. Podkreślił, że w sprawie istotna jest ocena, czy z punktu widzenia sytuacji spółki w 2010 r. i stanu wynikającego z bilansu spółki za 2009 r. istniał stan niewypłacalności spółki i czy w tym kontekście wniosek o upadłość został złożony we właściwym momencie.

/pismo procesowe pełnomocnika wnioskodawczyni z 26.06.2017 r. k. 217-218/

Na rozprawie w dniu 26.06.2017 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/e-prot. z 26.06.2017 r.: 00:06:33/

Na rozprawie w dniu 18.09.2017 r. pełnomocnik wnioskodawczyni podtrzymał dotychczasowe stanowisko, a wnioskodawczyni oświadczyła, że nie kwestionuje tego, że spółka nie zapłaciła za sporny okres składek, jednocześnie negując, że powinna być obciążona tymi składkami, ponieważ wniosek o ogłoszenie upadłości został zgłoszony w terminie. Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w kwocie 900 zł tj. od wartości przedmiotu sporu.

/e-prot. z 18.09.2017 r.: 00:01:40, 00:04:56/

Na rozprawie w dniu 14.03.2018 r. przewodnicząca składu orzekającego stwierdziła, że Spółka A-Z (...) nie przystąpiła skutecznie do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego, a strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

/e-prot. z 14.03.2018 r.: 00:02:25, 00:04:01, 00:08:41/

Na rozprawie w dniu 26.09.2018 r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w niniejszej sprawie pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł.

/e-prot. z 26.09.2018 r.: 00:01:40, 00:02:12/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

A-Z (...) Spółka z o. o. z siedzibą w Ł. (poprzednio (...) Austria – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dn. 8.09.2004 r. pod numerem (...). Do dnia dzisiejszego w/w spółka nie została wykreślona z KRS. Głównym przedmiotem działalności spółki jest kształcenie ustawiczne dorosłych i pozostałe formy kształcenia, w tym organizacja i prowadzenie szkoleń, kursów, seminariów i konferencji. Od 2007 r. zarząd spółki jest jednoosobowy, a prezesem zarządu jest U. G.. Ostatnie roczne sprawozdanie finansowe zostało złożone w dniu 9.09.2015 r. za okres od 1.01 -31.12.2014 r.

Wspólnikami spółki są: S. M. posiadająca 40 udziałów o łącznej wysokości 20000 zł; U. G. posiadająca 30 udziałów o łącznej wysokości 15000 zł; A. M. posiadająca 30 udziałów o łącznej wysokości 15000 zł.

/informacja z KRS k. 40-46, odpis pełny KRS k. 208 – 213/

W spornym okresie od 1 grudnia 2010 roku do 31 stycznia 2011 roku U. G. pełniła funkcję prezesa zarządu w/w spółki.

/okoliczności niesporne, odpis pełny KRS k. 208 – 213, a nadto zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 12.04.2017 r.: 00:10:09, e-prot. z 18.09.2017 r.: 00:10:58 – 00:19:27, k. 338- 338 v. w zw. z prot. z 25.06.2018r. –k.338-338v/

Od 2008 r. sytuacja finansowa spółki pogarszała się, co w głównej mierze było spowodowane koniecznością zwrotu 296500 zł uznanej przez Instytucję Wdrażającą, tj. Wojewódzki Urząd Pracy i Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, za koszty niekwalifikowane wdrażanych projektów. Skutkowało to wystąpienie straty w działalności gospodarczej i niemożnością występowania przez spółkę w konkursach o dotacje z UE na realizację szkoleń, stanowiących główny przedmiot działalności spółki. Od 2008 r. spółka działała ze stratą. Uchwałą walnego zgromadzenia wspólników z 30.06.2010 r. podjęto decyzję o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego zarządu spółki za rok obrotowy 2009, w tym bilans, rachunek zysków i strat. Bilans spółki wykazał po stronie aktywów i pasywów kwotę 40757,18 zł oraz zysk netto w wysokości 99950,91 zł, a jednocześnie zdecydowano o przeznaczeniu tego zysku na zadłużenie i rozwój spółki. Za pięć miesięcy od stycznia do maja 2010 r. strata zamknęła się kwotą minus (-) 18637,46 zł. Sytuacja finansowa spółki w pierwszym półroczu 2010 r. była trudna również z tego względu, że rynek usług szkoleniowych był niestabilny i firmy nie były zainteresowane prowadzeniem działalności szkoleniowej dla własnej kadry kierowniczej. Oferty składane przez Spółkę były odrzucane i nie wygrała ona od dłuższego czasu żadnego przetargu. W efekcie spółka w pierwszym półroczu 2010 r. nie obsługiwała bieżących płatności i nie miała żadnych widoków na poprawę jej kondycji finansowej. Głównymi wierzycielami spółki byli: Bank (...) S.A. w wysokości 270146,88 zł wraz z należnościami odsetkowymi, Raiffeisen Bank do kwoty 50453,55 zł, Skarb Państwa na kwotę ok. 63433,61 zł z tytułu przewidywanego zobowiązania po przeprowadzonej kontroli, a także wobec innych drobniejszych wierzycieli. Na dzień 31.05.2010 r. bilansowa wartość aktywów spółki wynosiła 32950,42 zł, podczas gdy wartość zobowiązania na ten dzień zamykała się kwotą 360032,97 zł. Na dzień 31.05.2010 r. spółka nie prowadziła działalności gospodarczej, zatrudniała jednego pracownika - Prezesa jej zarządu. Na dzień 31.05.2010 r. majątek przedsiębiorstwa znajdował się w całości w siedzibie spółki, a wchodzące w jego skład samochód osobowy o szacowanej wartości ok. 30000 zł, wyposażenie biurowe o wartości ok. 31000 zł, komputery i sprzęt komputerowy, lodówka i wyposażenie biura, prawie w całości zostały zabezpieczone zastawem na rzecz Banku (...) S.A., zaś należności spółki zamykają się kwotą ok. 14000 zł, a nadto na rzecz spółki i wobec niej nie są wystawione żadne tytuły egzekucyjne lub wykonawcze.

Spółka nie jest spółką publiczną a także uczestnikiem systemu płatności bądź systemu rozrachunków papierów wartościowych.

Spółka zwracała się pismem z 22.05.2009 r. z prośbą o niewdrażanie postępowania egzekucyjnego na okres do 15.07.2009 r., na co decyzją Dyrektora Oddziału z 15.06.2009 r. została wyrażona zgoda pod warunkiem terminowego regulowania składek bieżących, uregulowania kosztów upomnienia, dokonywania wpłat na zadłużenie do 30.09.2009 r. kwoty w wysokości 3000 zł oraz do 15.07.2009 r. pozostałej kwoty zadłużenia wraz z odsetkami za zwłokę.

Spółka zwracała się też pismem z 12.05.2010 r. do ZUS o niewdrażanie egzekucji do 15.07.2010 r. w związku z brakiem bieżących płatności składek na ubezpieczenia społeczne i o rozliczenie konta spółki na podstawie dokumentów zaewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS deklarując wpłatę zaległych składek w dwóch ratach najpóźniej do 15.07.2010 r. i oświadczając, że następnie spółka zamierza wystąpić z wnioskiem o rozłożenie na raty pozostałej kwoty zaległości przy dokonywaniu wpłat bieżących składek ZUS. W odpowiedzi na powyższe ZUS poinformował spółkę, że wniosek nie został rozpoznany z uwagi na to, że spółka w wyznaczonym terminie nie spełniła warunków o których była poinformowana przez Zakład pismem z 8.06.2010 r. Ponownie spółka wystąpiła do ZUS z wnioskiem o niewdrażanie postępowania egzekucyjnego pismem z 20.09.2010 r.

Spółka zwracała się pismem z 20.11.2009 r. do Banku (...) z wnioskiem o dokonanie restrukturyzacji kredytu zaciągniętego w czerwcu 2008 r. polegającej na odroczeniu terminów spłat rat wraz z nie naliczaniem odsetek od grudnia 2009 r. do marca 2010 r. i o zgodę na wznowienie spłaty kredytu w ratach po tym okresie w wysokości maksymalnej ok. 11000 zł miesięcznie łącznie z odsetkami. Pomimo informacji pisemnej z ZUS z 1.10.2010 r. o konieczności złożenia niezbędnych dokumentów spółka nie przedłożyła tych dokumentów, wobec czego ZUS nie rozpoznał tego wniosku, natomiast wnioskodawczyni jako prezes spółki pismem z 7.12.2010 r. poinformowała organ rentowy, że nie jest w stanie przygotować rzeczonych dokumentów, a majątek spółki znajduje się pod zastawem kredytu bankowego.

Spółka pomimo tego, że nie została wykreślona z KRS nie prowadzi nadal działalności gospodarczej, która od 2016 r. jest zawieszona.

/dowody: uchwała k. 4-5, aktualny wykaz majątku k. 78- 79, specyfikacja i opis wyposażenia meblowego k. 80, wykaz wyposażenie i środków trwałych k. 81, faktura k. 82, sprawozdanie finansowe k. 83, rachunek zysków i strat za okres 1.01-31.05.2010 r. k. 84, bilans na 31.05.2010 r. k. 85-87, zestawienie obrotów i sald k. 88-90, bilans na 31.12.2009 r. k. 91-93, rachunek zysków i strat za okres 1.01.-31.12.2009 r. k. 94, informacja dodatkowa za rok obrachunkowy 2009 – k. 95-101, zestawienie obrotów i sald k. 102 – 107, spis wierzycieli na 31. (...). k. 108- 109, oświadczenie o spłatach wierzytelności lub innych długów dokonanych w terminie 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku k. 110, lista należności wobec spółki k. 111, oświadczenie k. 112, informacja k. 113, oświadczenie k. 114, informacje o członku zarządu k. 115, wyciągi bankowe k. 116-154, oświadczenie k. 155, przekaz k. 156, postanowienie k. 184- 186, pismo spółki do ZUS z 23.04.2010 r. k. 187, pismo do (...) z 12.05.2010 r. k 188, pisma ZUS k. 189- 190, upomnienia k. 191- 198, pisma ZUS k. 200 – 201, pismo do komornika k. 202- 204, odpis pełny KRS k. 208- 213, nadzwyczajne zgromadzenie spółki k. 220 – 222, notatka służbowa k. 223, wniosek do banku (...) S.A. o restrukturyzację kredytu k. 224 – 225, pismo ZUS k. 239, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 12.04.2017 r.: 00:10:09, e-prot. z 18.09.2017 r.: 00:10:58 – 00:19:27, k. 338- 338 v. w zw. z prot. z 25.06.2018r. –k.338-338/

W spornym okresie wnioskodawczynie leczyła się z przyczyn psychiatrycznych. Odwołująca pozostaje pod opieką lekarza psychiatrii od grudnia 2008 r. Wnioskodawczynie przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim w okresie 21.09.2009 r. – 16.02.2010 r. Skarżąca z przyczyn psychiatrycznych była hospitalizowana w okresie 1.07.2010 r. – 18.08.2010 r.

/dokumentacja medyczna k. 21 – 39, k. 199, pismo do komornika k. 202-204/

W dniu 13.07.2010 r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Ł., XIV Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych, wpłynął złożony przez odwołującą jako Prezesa Zarządu wniosek o ogłoszenie upadłości A-Z (...) Spółka z o. o. z siedzibą w Ł.. Wnioskodawczynie na uzasadnienie tego wniosku podała, że spółka znalazła się w trudnej sytuacji finansowej już w 2008 r., która to sytuacja uległa dalszemu pogorszeniu w 2009 r. w wyniku czego prawie wszystkie składniki majątkowe spółki zostały zabezpieczone zastawami skarbowymi na rzecz Banku (...) S.A. Odwołująca wyjaśniła, że trudna sytuacja finansowa od 2008 r. była wynikiem tego, że spółka stanęła przed koniecznością zwrotu 296500 zł, uznanej przez Instytucje Wdrażające, tj. Wojewódzki Urząd Pracy i Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, za koszty niekwalifikowane wdrażanych projektów, w efekcie czego spółka rok obrotowy 2008 zakończyła startą. Odwołująca uzasadniając wniosek o ogłoszenie upadłości spółki argumentowała, że w tej sytuacji spółka przez okres 2 lat nie mogła i nie może wystąpić w konkursach o dotacje z UE na realizację szkoleń, tym samym realizowała wyłącznie szkolenia na zamówieniach komercyjnych, czyli płatne przez firmy lub klientów. Akcentowała też, że brak jest pewności czy w najbliższym czasie tj. III lub IV kwartale 2010 r. będą realizowane szkolenia przez spółkę, podkreślając, że potencjalnie klienci są wyłącznie zainteresowani szkoleniami współfinansowanymi przez UE. Konkludowała, że w tej sytuacji przychody spółki są minimalne lub wręcz ich nie będzie, co w dalszej kolejności nie pozwoli na terminową zapłatę bieżących wydatków, a zwłaszcza spłaty zadłużeń i kredytów. Jednocześnie wyjaśniła, że spółka wystąpiła w II kwartale 2010 r. z własną ofertą w ramach ogłoszonych 6 przetargów związanych z usługami szkoleniowymi, z których żadnego nie wygrała z powodu braku odpowiednich referencji a co za tym idzie braku doświadczenia w zakresie prowadzenia tych szkoleń. Podkreśliła, że przewiduje się, że w ciągu najbliższych miesięcy sytuacja nie ulegnie poprawie, co spowoduje brak wpływu pieniędzy do firmy, a tym samym nastąpi zachwianie płynności finansowej spółki skutkującej niemożnością realizowania płatności bieżących, a zwłaszcza brakiem możliwości spłacania rat kredytowych w Banku (...), który jest głównym wierzycielem spółki z uwagi na udzielony jej kredyt w wysokości 270146,88 zł wraz z należnościami odsetkowymi. Odwołująca wyjaśniła, że w marcu 2009 r. spółka wystąpiła do w/w banku z prośbą o restrukturyzację zadłużenia, jednak mimo monitowania tej sprawy, bank przez rok nie udzielił żadnej odpowiedzi i dopiero na przełomie kwietnia i maja 2010 r. spółka otrzymała wstępne propozycje restrukturyzacji kredytu, które

jednak z uwagi na złą sytuację finansową spółki i sytuację na rynku są niemożliwe do zrealizowania bez co najmniej wygranych 4 przetargów. Kolejnym wierzycielem spółki jest Bank (...), w którym spółka posiada kredyt odnawialny w kwocie 50453,55 zł. Odwołująca wskazała, że spółka może odnotować kolejną dużą stratę w postaci zwrotu pieniędzy wynikających z kontroli (...) przeprowadzonej w 2009 r. w kwocie 63433,61 zł, a dotyczącej projektu „szkolenia i doradztwo – instrumentem aktywizacji osób zagrożonych utratą pracy z restrukturyzowanych przedsiębiorstw (...)”, gdyż Wojewódzki Urząd Pracy zakwestionował zatrudnienie podwykonawców za usługi szkoleniowe i usługi związane z realizacją projektu w 2006 r. Wnioskodawczyni w rzeczonym wniosku podała w szczególności, że na dzień 31.05.2010 r. wartość aktywów spółki wynosi 40757,18 zł, a także że zostało sporządzone sprawozdanie finansowe spółki za okres 1.01.-31.05.2010 r. obejmujące bilans oraz rachunek zysków i strat, które wykazało za ten okres stratę w wysokości minus (-) 18637,46 zł. Odwołująca zaznaczyła w tym wniosku, że ze sprawozdań wynika, że w okresie pierwszych pięciu miesięcy 2010 r. spółka nie generuje żadnych przychodów ze swojej działalności, nie planuje i nie posiada podpisanych umów, które umożliwiłyby spłatę zobowiązań ujawnionych w sprawozdaniu finansowym, a jednocześnie wspólnicy spółki nie zadeklarowali w żaden sposób podwyższenia kapitału zakładowego spółki.

Na skutek rozpoznania tego wniosku postanowieniem z 20.07.2010 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, sygn. XIV GU 60/10, oddalił wniosek o upadłość spółki z uwagi na brak majątku na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

/wniosek k. 67- 70, postanowienie wraz z uzasadnieniem k. 157- 162/

Wnioskodawczyni zdawała sobie sprawę jako prezes zarządu spółki, że spółka w listopadzie, grudniu 2010 r. i w styczniu 2011 r. miała długi i nie płaciła składek ZUS.

/zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 12.04.2017 r.: 00:10:09, e-prot. z 18.09.2017 r.: 00:10:58 – 00:19:27, k. 338-338 v. w zw. z prot. z 25.06.2018r. –k.338-338v /

Kondycja (...) spółki A-Z (...) uległa znacznemu pogorszeniu między 31.12.2007 r. a 31.12.2008 r., gdzie po raz pierwszy w sprawozdaniach finansowych znalazła się informacja o uzyskanych stratach z prowadzonej działalności gospodarczej. Bilans sporządzony za 2008 r. wykazał tym samym przewagę strat nad sumą przychodów, co stanowi ewidentną przesłankę do złożenia wniosku o upadłość. Spółka w okresie między 31.12.2007 r. – 31.12.2008 r. nie była w stanie regulować terminowo swoich zobowiązań bieżących i należałoby ją już uznać za niewypłacalną, gdyż nie byłaby w stanie spłacić całości swoich zobowiązań wyprzedając swój majątek. Analiza opierająca się na danych finansowych spółki za lata 31.12.2007 r. – 31.12.2008 r. dowiodła, że występujące sygnały zagrożenia utraty płynności i wypłacalności wystąpiły już na początku 2008 r., natomiast wniosek o upadłość powinien zostać złożony najpóźniej w dniu 25.01.2008 r., czyli dwa tygodnie po tym, kiedy wartość kapitał własnego wyniosła 0 zł. W świetle uregulowań prawnych faktyczna data złożenia wniosku o upadłość powinna nastąpić w momencie, gdy członek zarządu spółki ma pełną świadomość, opartą obiektywnymi okolicznościami, że spółka znajdująca się w złej kondycji, nie będzie już w stanie odzyskać płynności finansowej i zaspokoić należności wszystkich swoich wierzycieli, którzy po ogłoszeniu upadłości będą mogli liczyć na równomierne, choć z reguły niecałkowite zaspokojenie. Z punktu widzenia biegłego z zakresu ekonomii, finansów i rachunkowości zarząd spółki powinien orientować się w pogarszającej się sytuacji finansowej spółki i poprawnie odczytać jej symptomy między 31.12.2007 r. a 31.12.2008 r., wówczas powinny zostać podjęte już działania naprawcze. Datą ostateczną na zgłoszenie wniosku o upadłość był dzień 25.01.2008 r.

/opinia biegłego sądowego specjalisty z zakresu ekonomii, finansów i rachunkowości wraz z załącznikami – k. 261 – 306/

Prowadzone przeciwko Spółce postępowanie egzekucyjne w ramach zajęcia rachunku bankowego okazało się bezskuteczne.

/niesporne/

W wyniku przeprowadzenia z urzędu postępowania w sprawie ustalenia zakresu odpowiedzialności za zobowiązania spółki A-Z (...) sp. z o.o. ZUS wydał zaskarżoną decyzję z 6.04.2016 r., mocą której stwierdził, że U. G., jako prezes zarządu A-Z (...) Spółki z siedzibą w Ł. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres grudzień 2010 r. – styczeń 2011 r. w łącznej wysokości 3015,35 zł, a w tym należność główna w kwocie 1909,35 zł, odsetki za zwłokę liczone na dzień 6.04.2016 r. w kwocie 1095,00 zł oraz koszty egzekucyjne w kwocie 11,00 zł. Zakład podał, że zobowiązania składkowe spółki, za uregulowanie których U. G., jako Prezes Zarządu ponosi odpowiedzialność, wynoszą odpowiednio na:

1. Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres grudzień 2010 r. – styczeń 2011 r.:

- należność główna – 1423,48 zł;
- odsetki za zwłokę liczone na dzień 6.04.2016 . – 817,00 zł;
- koszty egzekucyjne – 5,30 zł;
- ogółem – 2.245,78 zł.

2. Funduszu Ubezpieczenia Zdrowotnego za okres grudzień 2010 r. – styczeń 2011 r.:

- należność główna – 485,87 zł;
- odsetki za zwłokę liczone na dzień 6.04.2016 r. – 278,00 zł;
- koszty egzekucyjne – 5,70 zł
- ogółem – 769,57 zł.

/decyzja k. 53 akt ZUS/

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń w oparciu o dokumentację przedłożoną do akt sprawy, dokumentację zgromadzoną w aktach organu rentowego oraz na podstawie informacji z załączonych akt sprawy. Sąd Okręgowy poczynił ustalenia faktyczne w sprawie, także w oparciu o opinię biegłego sądowego specjalisty z zakresu ekonomii, finansów i rachunkowości, który dokonał analizy sytuacji finansowej spółki. W konsekwencji, biegły poczynił również ustalenia w zakresie granicznej daty ogłoszenia upadłości czyniąc to w oparciu, o informacje o zaległościach spółki wobec wierzycieli oraz wobec organu rentowego. Opinia biegłego jest spójna oraz kompletna, dlatego stanowi wiarygodne źródło dowodowe w sprawie. Jednocześnie w toku procesu strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do wniosków wpływających z tej opinii.

Sąd Okręgowy odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczyni w zakresie w jakim przekonywała ona o tym, że sytuacja finansowa spółki uzasadniała złożenie przez nią wniosku o upadłość dopiero w dn. 31.07.2010 r. Ze względu na ustalone okoliczności sprawy niemożliwym jest, aby wnioskodawczyni pełniąc funkcję prezesa zarządu, nie posiadała informacji w zakresie faktycznej kondycji spółki. Tłumaczenia, że spółka wypracowała zysk w 2009 r. wobec sytuacji finansowej spółki w okresie między 31.12.2007 r. a 31.12.2008 r., o której mowa w opinii biegłego, nie zasługują na aprobatę tym bardziej wobec faktu, że odwołująca miała dostęp do pełnej dokumentacji finansowej. Także argumentacja, zgodnie z którą w 2009 roku spółka działała i osiągnęła zysk oraz, że problemy finansowe były wówczas przejściowe i do pokonania, stoi w opozycji do danych wynikających ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma ustalenie, czy odwołująca, będąca jedynym członkiem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tejże spółki z tytułu nieopłaconych składek na rzecz ZUS powstałych w okresie od grudnia 2010 roku do stycznia 2011 roku. Dokonanie tych ustaleń wymaga odwołania się do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t. j. Dz.U. 2017 poz. 201 ze zm.), które na mocy art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.) mają odpowiednie zastosowanie do należności z tytułu składek - m. in. w zakresie odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania składkowe - tj. art. 91, art. 107 § 1 i 2 pkt 2, 4, art. 108 § 1, art. 116 i art. 118 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa

Jak zaś stanowi art. 32 ustawy systemowej, przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne mają odpowiednie zastosowanie do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń.

Na mocy art. 108 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 800) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji. Dla przyjęcia odpowiedzialności członka zarządu spółki za zobowiązania z tytułu nieopłacenia składek konieczne jest bowiem ustalenie, że zobowiązania te powstały w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu, przerodziły się w zaległości spółki, których egzekucja okazała się bezskuteczna, a ponadto nie zachodzi żadna z okoliczności egzoneracyjnych wskazanych w art. 116 § 1 pkt 1 i 2 ustawy.

Na mocy art. 116 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 roku - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149 i 398) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie

z dnia 15 maja 2015 roku - Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności akcjonariusze (udziałowcy) czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą.

W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Odpowiedzialność członków zarządu określona w § 1, obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu.

Natomiast zgodnie z art. 107 § 1 i 2 pkt 2 i 4 cytowanej ustawy Ordynacja podatkowa odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu składek wynikające

z prowadzenia działalności i odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne.

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu (wyrok NSA w B. z 6.03.2003 r. SA (...)/03 POP (...)).

Odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. dotyczy wyłącznie zobowiązań podatkowych – składkowych, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu (por. wyrok (...) SA/R. 886/02 POP (...) i wyrok NSA w W. z 3.03.2004r. (...) SA 315/02, L.).

Do przyjęcia odpowiedzialności członka zarządu Spółki z o.o. za zobowiązania z tytułu nieopłacenia składki na ubezpieczenie społeczne konieczne jest ustalenie, że zobowiązania te powstały w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu, przerodziły się w zaległości spółki, a egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 3.03.2004r. III AUa 477/03 OSA 2004/12/28).

Podkreślić w tym miejscu należy, że za zaległości podatkowe, składkowe spółki z ograniczeniem odpowiedzialności odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, chyba, że członek zarządu wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, albo że nie zgłoszenie upadłości lub postępowania układowego, nastąpiły nie z jego winy, bądź wskaże on mienie z którego egzekucja jest możliwa (wyrok NSA w G. z 19.09.2003r. (...)/Gd 56/01 - program L.).

Tak więc, aby organ rentowy mógł przypisać członkowi zarządu spółki z o.o. odpowiedzialność za jej zobowiązania składkowe powinien zgodnie z art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej wykazać między innymi całkowitą lub częściową bezskuteczność egzekucji. Cytowany przepis natomiast nie wymaga umorzenia postępowania egzekucyjnego wobec bezskuteczności egzekucji (uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego - Ośrodek (...) w L. z 7 maja 2001r -1 SA /Lu (...)).

W przedmiotowej sprawie bezsprzecznie ustalono, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją wnioskodawczyni pełniła funkcję członka zarządu A-Z (...) Spółka z o. o. Przyczyną wydania zaskarżonej decyzji było natomiast postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z 20.07.2010 r. w zakresie oddalenia wniosku o upadłość spółki z uwagi na brak majątku na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Tym samym nie ulega wątpliwości, że egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna, co uzasadniało przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania podmiotu na członka zarządu, tj. U. G.. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, iż nastąpiło nieopłacenie zobowiązań wobec organu rentowego. Wysokość zadłużenia spółki także nie budzi wątpliwości.

Należy podkreślić, że w niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie wykazała, aby wystąpiła jakakolwiek przesłanka egzoneracyjna z art. 116 § 1 ordynacji pozwalająca na uniknięcie przez niego tej odpowiedzialności.

Przede wszystkim odwołująca nie wykazała, by zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło we właściwym czasie. Skarżąca jako jedyny członek zarządu pełniący funkcję prezesa zarządu mimo problemów finansowych spółki, które - jak wynika z pełnowartościowej opinii biegłego z zakresu ekonomii, finansów i rachunkowości - uległy znacznemu pogorszeniu między 31 grudnia 2007 r. a 31 grudnia 2008 r. , wykazała bierną postawę aż do 13 lipca 2010 r., kiedy to dopiero złożyła wniosek o upadłość spółki, co nie tylko nie pozwala na uwolnienie się od odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe, ale wręcz przeciwnie – uniemożliwia jej wykazanie jednej z przesłanek uwalniających od odpowiedzialności, o których mowa w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 19 lutego 2007 r., (...) SA/Wa/06, LEX nr 322247). Z opinii biegłego z zakresu ekonomii, finansów i rachunkowości wprost wynika, że dostępna dokumentacja finansowa spółki wskazuje, że w okresie 31.12.2007 r. – 31.12.2008 r. spółka nie była w stanie regulować terminowo swoich zobowiązań bieżących

i należało uznać ją za niewypłacalną, gdyż nie byłaby w stanie spłacić całości swoich zobowiązań wyprzedając swój majątek. W swojej opinii biegły jednoznacznie stwierdził też, że z dokumentacji finansowej spółki za lata 31.12.2007 r. – 31.12.2008 r. wynika, że występujące sygnały zagrożenia utraty płynności i wypłacalności wystąpiły już na początku 2008 r., wobec czego wniosek o upadłość powinien zostać przez odwołującą jako prezesa zarządu złożony najpóźniej 25.01.2008 r. czyli dwa tygodnie po tym, kiedy wartość kapitału własnego wynosiła 0 zł, a nadto z dokumentacji tej wynika, że skarżąca jako prezes spółki powinna orientować się w pogarszającej sytuacji finansowej spółki i poprawnie odczytać te symptomy między 31.12.2007 r. a 31.12.2008 r. i wówczas powinny zostać podjęte już działania naprawcze. Opierając się na dostępnych dokumentach finansowych spółki, a także opinii biegłego Sąd w efekcie uznał, że ostateczną datą na zgłoszenie wniosku o upadłość był 25.01.2008 r.

Tym samym wniosek z 13.07.2010 r. o ogłoszenie upadłości spółki nie został złożony przez wnioskodawczynię we właściwym czasie.

„Właściwym czasem” w rozumieniu art. 116 § 1 pkt 1 lit. A nie jest ani krótkotrwałe wstrzymanie płacenia długów na skutek przejściowych trudności, ani też całkowite zaprzestanie płacenia długów w następstwie wyzbycia się przez podmiot gospodarczy całego (lub prawie całego) majątku, lecz chwila, kiedy wiadomo już, że dłużnik nie będzie w stanie zaspokoić wszystkich swych zobowiązań (por. wyrok SN z dnia 2 października 2013 roku, II UK 66/13). Dodatkowo, członek zarządu spółki ma obowiązek zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w takim czasie, by nie zniweczyć celu tego postępowania, jakim jest równomierne zaspokojenie wierzycieli spółki (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 15 marca 2012 roku, I SA/Op 45/12, LEX nr 1137109).

Wnioskodawczyni nie wykazała także, aby niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jej winy. W toku procesu odwołująca próbowała udowodnić, że zadłużenia spółki i jej kondycja finansowa, pozwalała przypuszczać, że spółka poradzi sobie z problemami o ile ZUS pozytywnie rozłożyłby zadłużenie i wydał zaświadczenie, które umożliwiłoby spółce udział w przetargach na szkolenia dofinansowywane ze środków z UE. Powyższe okoliczności są jednak prawnie irrelevantne. Nie ulega bowiem wątpliwości, że skarżąca pełniąc funkcję prezesa zarządu po pierwsze, samodzielnie mogła dokonać analizy dokumentacji finansowej spółki, gdyż ponosiła odpowiedzialność za jej wyniki finansowe, a po drugie mimo składania przedmiotowych wniosków do ZUS nie uzupełniała ich braków w wyznaczonym terminie wobec czego pozostawały one bez rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że to w interesie prawnym skarżącej było sprawowanie bieżącej kontroli nad ewentualną stratą i zaległościami wobec wierzycieli. W konsekwencji, wnioskodawczyni nie wykazała się należyłą starannością w sprawowaniu obowiązków członka zarządu. Nieznajomość kondycji finansowej spółki, czy też jej błędna interpretacja miała wyłącznie subiektywny charakter nie znajdując odzwierciedlenia w obiektywnej kondycji finansowej spółki wynikającej z analizy dokumentacji finansowej za lata 31.12.2007 r. – 31. (...), i brak zainteresowania skarżącej jako członka zarządu tą kwestią stanowi zawinione przez nią zaniechanie wykonywania podstawowych obowiązków, gdy taki obowiązek można jej skutecznie przypisać, albowiem miało to miejsce w okresie pełnienia funkcji członka zarządu (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 11 marca 2008 roku, (...) SA/GI (...), LEX nr 483144).

W toku procesu skarżąca argumentowała również, że w okresie od września 2009 roku do lutego 2010 roku była niezdolna do pracy z uwagi na problemy zdrowotne natury psychiatrycznej, a także dołączyła dokumentację medyczną, z której wynika, że pozostawała pod specjalistyczną opieką psychiatryczną od grudnia 2008 r. Należy jednak podkreślić, że z opinii biegłego wynika, że znaczne pogorszenie kondycji finansowej spółki nastąpiło między 31.12.2007 r. a 31.12.2008 r., gdyż to wtedy właśnie po raz pierwszy w sprawozdaniach finansowych znalazły się informacje o stratach z prowadzonej działalności, a bilans za 2008 r. wykazał przewagę strat nad sumą przychodów, co stanowiło ewidentną przesłankę do złożenia wniosku o upadłość spółki. Nie ulega przy tym wątpliwości, że rzeczona niezdolność do pracy i zły stan zdrowia nie zwalnia wnioskodawczyni z odpowiedzialności za uchybienia związane z pełnioną funkcją. Poza tym jeśli stan zdrowia nie pozwalał wnioskodawczyni wykonywać należycie swoich obowiązków jako prezesa zarządu spółki, to zdając sobie z tego sprawę, winna była ona zrezygnować z pełnienia tej funkcji, czego nie uczyniła. Sąd zważył dokonując takiej oceny, że odwołująca nie była ubezwłasnowolniona, ani też nie była niezdolna samodzielnie myśleć, wobec czego nie ma przesłanek do stwierdzenia, że wnioskodawczyni nie mogła prawidłowo działać. Jeśli zaś stan zdrowia uniemożliwiał skarżącej prawidłowe wypełnianie funkcji prezesa

spółki to powinna niezwłocznie ustąpić ze stanowiska. Jednak tego nie zrobiła, więc nie można mówić o wyłączeniu winy za niezłożenie wniosku o upadłość we właściwym terminie (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O. z 25 lutego 2016 r. I SA/O. 843/15 i wyrok z 19 kwietnia 2018 r. (...) 905/16, Legalis Numer 1757690). W rezultacie Sąd uznał, że fakt leczenia psychiatrycznego od grudnia 2008 r. nie uzasadniał niedochowania ostatecznego terminu do złożenia wniosku o upadłość w dacie 25.01.2008 r., gdyż fakt cierpienia na chorobę natury psychiatrycznej musiałby powodować brak poczytalności i możliwości zarządzania w dacie, w której skarżącej powinna złożyć wniosek o upadłość spółki, aby można było mówić o uwolnienie się od odpowiedzialności.

Nie została spełniona również ostatnia z przesłanek umożliwiających uniknięcie odpowiedzialności przez członka zarządu, tj. wskazanie mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części. Wskazanie mienia spółki umożliwiającego zaspokojenie znacznej części zaległości podatkowych wymaga wskazania mienia, z którego egzekucja jest faktycznie możliwa, co w praktyce oznacza, iż egzekucja ta musi być realna do przeprowadzenia i skutkująca zaspokojeniem wierzyciela, a więc za majątek w powyższym rozumieniu nie mogą być uznane wierzytelności sporne (por. wyrok NSA z 15.07.2011 r., I (...) 899/10, LEX nr 1082301). W przedmiotowej sprawie odwołująca nie wskazała na żadne składniki majątku, które mogłyby zostać przeznaczone na zaspokojenie wierzycieli.

Na koniec niniejszych rozważań należy wskazać, że spółka nie wstąpiła skutecznie do niniejszego procesu w charakterze zainteresowanego. Podkreślenia wymaga, że odwołująca, która pismem z dn. 12.02.2017 r. /k. 163-164/, jako prezes zarządu spółki złożyła wniosek w imieniu spółki o wstąpienie do niniejszego postępowania w charakterze zainteresowanego została dwukrotnie pouczone o tym, że spółka może być reprezentowana wyłącznie na zasadach określonych w art. 210 § 1. k.s.h., zgodnie z którym w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników./k. 166-167, e-prot. z 12.04.2017 r.: 00:01:28/, a wnioskodawczyni oświadczyła, że zrozumiała treść tego pouczenia deklarując, że doręczy Sądowi pełnomocnictwo do reprezentowania spółki udzielone w formie uchwały zgromadzenia wspólników, czego jednak nie wykonała. Sąd badając możliwość wzięcia udziału w niniejszym postępowaniu przez spółkę zważył, że zgodnie z art. 477¹¹ k.p.c. stronami są ubezpieczeni, osoba odwołująca się od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy, wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności i zainteresowany. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli zainteresowany nie bierze udziału w sprawie, sąd zawiadomi go o toczącym się postępowaniu. Zainteresowany może przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia. Jednakże Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie III AUa 943/13, cytując także orzecznictwo SN (wyrok Sądu Najwyższego z 28.08.2014 r. II UK 539/13, LEX nr 1511199, wyrok z 26.03.2013 r., II UK 200/12, LEX nr 1324288), przyjął, że spółka w sprawach dotyczących odpowiedzialności członków zarządu w ogóle nie jest zainteresowanym w rozumieniu powoływanego przepisu. Powyższy pogląd Sąd Okręgowy podziela w całości i traktuje jako własny, wobec czego należy uznać, że udział spółki w niniejszym postępowaniu nie był konieczny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k. p. c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) i zasądził od odwołującej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł., kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z wyraźnym żądaniem pełnomocnika organu rentowego. Sąd zważył, że wobec tego, że odwołanie od zaskarżonej decyzji zostało wniesione w dniu 11.05.2016 r. pełnomocnik ZUS mógł wnosić, zgodnie z obowiązującym brzmieniem § 2 pkt 3 w/w rozporządzenia od 1.01.2016 r. do 27.10.2016 r., o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1200 zł. Kierując się jednak zasadą ustanowioną w art. 321 §1 k.p.c., zgodnie z którą Sąd nie może orzekać ponad wyraźne żądanie strony, należało w efekcie orzec zgodnie z wnioskiem pełnomocnika ZUS.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

A. P.